

Can Elif

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.02.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adanın Özlemi

Adanın günaydını oldun günom,
Mağosa'nın begonville denize açılan sokakları gibisin,
Lefke'nin Larnaka'nın esintili dağ havasında nefesim ,
Girne'nin denizinde ılık yaz meltemi gibisin,
Pile Köyü'nde sınıra ulaştım Rum elinde en uzak özlemimsin,
Şahi Kıbrıs'ı evimi sana nasıl anlatsam da gözlerimdeki özlemi anlarsın ,
İstanbul'da uzaklığın Pierre Loti'den gün batımı gibisin
Yakınlığın ise bir nefes kadar hayat damarlarıma gülümseyen ruhumsun.
Sevgili hangi seyyahlıkta anlatsam ki seni
Ankara'da kaleden gündoğumumsun ,
Anıttepe'de sonsuz saygı ve özlemle gülümse sonsuz kere sarıl sevgili sonsuz
vatanımsın ..
Hangi coğrafyada 81 vilayette anlatsam seni her yerde güzel kal ve güzel gel ki ,
Göklerden gelen yeryüzüyle gülümseyen huzurum,
Şimdi sana nasıl anlatsam da özlemi anlamazsın,
Yokluğunla varlığın göğüs kafesimi sonsuz kılan umudum,
Kadere karşı geldiğim vakit ,
Yenik kalbimle geçtiğim her seyyahlığımda denizini aşamıyorum,
Gözlerinle ışık saç ben yolumu bulayım ,
Sen sevdiklerine gülümsersin ,
Son sela vaktinde hoşça kal dediğim günler...

Can Elif

Akıl tutulmam!

Ben seni hiçbir sebep aramadan sevdim,
Yenik bir kalpten geçtim ben,
Yolum hep zordu kaderimde zordu ,
Işık saçan kirpiklerdeki hareye takıldım,
Sadece seni sevmekle kalmadım ben,
Hasretini de sevdim.
Beklemeyi de sevdim.
Yolunu gözlemeyi de sevdim,
Sabrını da bildiğim güzellikte gamzeme ,
Hayatımda dopamin veya bir heyecan isteğim yoktu,
Tek bir kalbim var fazlasıyla krizde kalan akıl tutulmam olan usulca sevilmenin
kıymetini bildim ki,
Kapıda dilenci oldum dedin ya kapındaki çiçek olup filizlenmek vardı.
Şimdi eve sığmayan ben ,
Sensiz odalar boş geliyor ,
Bir kalbe iki kişilik düşünmem!
Bir ruhum var ellerinde ,ellerinde hevesim var ,ellerinde umudum var ,ellerinde akıl
tutulmam var !

Can Elif

Akşamcıda Kahve

Adıyaman'da Ően ramazanlar vardı.
Badem çiçekli tarlaya bakan bir köy evi.
Fıstık ağaçları.
Akşamcıda içilen kahve.

Gençtik.
Zihnimde kalan en tatlı anılar o günlerden.
Bir an gözümde canlanıyor, gülümsüyorum.

Badem çiçekleri,
Yanı başında papatyalar.
"Seviyor, sevmiyor" diye koparılan yapraklar,
Gençlikte hoşça bir neşe.

Gitsem diyorum bazen.
Dostlarıma papatyadan bir taç yapsam.
Kalplerine küçük bir çiçek bahçesi bıraksam.

Sarılıp güldüğümüz anlar...
Dostluk belki de tam olarak buydu;
Araya yollar girse de
Yüreğin yolunun kapanmaması.

Kapıyı açık bıraktım hep.
Akşamcıda bir kahve,
Refika'da sek rakı,
Tingiris'te ciğeri mi,
Lakerda' da hoşça gülümsemeyi...

Bir gün yine aynı masada
Aynı gülüşte buluşacağız.
Biliyorum.

Hafızamda kaldığınız yer
Sadece bir anı değil,
döneceğimiz yer
en sıcak kalbimdi
özlemle ..

Can Elif

Altın Işığın Tangosu

Güneş gülümsedi hücrelerimde,
Altın ışıklar dalga dalga oksijeni okşarken,
Hafif bir deniz tuzu kokusu taşındı rüzgârla.
Rüzgâr fısıldadı: "Hayat kısa, güzel yaşa,"
Ve ben bıraktım sorumlulukları,
Bıraktım dalgaların köpüğüne karışan gölgeleri gibi.

Adanın güneşinde kalbim demlenir,
Sevda dudaklarımda tuzlu, sıcak bir tat bırakır.
Sağların rüzgârla savrulurken
Altın sarısı ışıkla parlayan deniz kıyısında,
Gözlerimiz birbirine kaybolur,
Doğa ve kalbim sessiz bir tango yapar;
Martıların çığlıkları, dalgaların ritmi,
Ve uzaktan gelen bir portakal çiçeği kokusu...
Bella pai dersem aşkla seni anlattığım,

Refika'da bir fincan kahve gibi sıcak,
Buharından tarçın ve vanilya yükselen,
Lakerda'da gün batımının kırmızı ve turuncu
fırçası gibi yoğun,
Tingiris'te eski bir şarkı gibi hatırlanan...
Aşk, hayatın kısa şarkısı gibiydi,
İçimi ısıtan, ruhumu aydınlatan,
Her anımda varlığın, bir dokunuş, bir nefes,
Renklerin, kokuların ve ışığının yansımasıydı,
.....

Can Elif

Anımda

SEN

Ne abuk affet deyip geçtin ki,
Ne abuk ezanlar ki dünya yeryüzüne gülümserken güneşinden geçtin!

BEN

Sabrı sukunetinde kalbinde vefanda vicdanında diledim .

Mahsumun anlamını idrak edene kadar düşündüm

Sevginin yüceliğinde kalbine yalvardım ltufdun ulan ltuf ek atırdığın umuduma
gneştin hep ,

SEN

Yağmurun damlalarından esen rzgarımdan mı geçtin mi !

Bizden benden senden ruhumdan varlığını ne çabuk kulakların duymamışken !

BEN

Yağan yağmurun tanelerince yeryüzüne umut oldun duamsın gülüşüm sana ait yeryüzü
güneşinden geçmez !

Yoksa güneşsiz toprakta filizlenmez .

Gidiyorum tan vaktinde her adımında ezanlar sahit ki ufkumda her zerrem de cennetin
mi yoksa cehennem mi diye yanıp snyorum glşndeki sükunetinde
durulabiliyorum..

Can Elif

Ankarada bir anım

Gölüşündeyim dedin gülüşünde ,
Ankara 'ya anlattım seni
Anittepe'den Anıtkabir'e açılan sokaklardı bir huzur vardı ,
Cennetinden mi kalbime açılan sokaklardı huzur sebebim,
Sen ki kirpiklerindeki günışığına hasretliğim ,
Sen ki kalbimde ruhumda bütün varlığımda sensin,
Ankara senle güzel Ankara sen kadar huzur ,
Ankaradasın sen ben kadar ...

Can Elif

Ateşten gömlek

İçimde ateşten bir gömlek var,
Ne yangını diner ne de özlemi ,
Özlem mi vatan gibi vefalı sevgisine sahip,
Yangın mı hiç dinmeyen bir sızıya karşı direnç bandım ,
İlkti hep kalp sancısı der geçerim sandım ,
Nerden bileyim ateşten gömlek olup hep yakacağını sevgilim,
Konu sen mevsim sen anda sen ,
Pranga değildi görmediğin biri değildi senin kalbimdi ,
Aklım tutuluyor sevgice mücadelemlerim var!
Olurda sen sarıl yine mevsimine kavuşuruz

Can Elif

Baba

Özledim küçük kızın üşüyor,
Sarılmadığında araftayım yerim yok,
Tanrımdın ya ,
Evimizi yuva kılan babamdı,
Berattı ya kandilindi ya ,
Sessizce yalvarırım,
Bir mezar taşı ne kadar sıcak olabilir ki,
Parmak uçlarım soğuktu,
Baba ölüm dilersem affı olur mu,
Çaresizliğin dibe vurduğumda,
Özür dilerim çırpındıkça batıyorum,
Gözlerim görmese güneşte yansam,
Ciğerlerime nefes olma hayat,
Yorgunum ...

Can Elif

Babam çiçekti

Uyku, bir zamanlar evdi.
Ev, senin sesindi baba.
Şimdi mezar taşı soğuk,
Ama toprağın altında bir bahar var.
Yağmur yürüdüğüm yolları çoğalttı,
Ayaklarım takatsiz,
Ben düştüm,
Ama kalkmayı senden öğrendim.
Çiçeklerine dokunduğumda
Ellerim titriyor,
Belki kokun hâlâ rüzgârda.
Özür dilerim baba.
Dağıldım, evet.
Ama toparlanmayı senden öğrendim,
Eski ben olsam sustum,
Ciğerim yangın, dumanında külüm,
Köklerin beni tanır mı,
Kokun siner mi toprağına,
Tekrar ben kalkarım,
Ama senin kızınım hala,
Baba,
Gece gündüzle kavgalı,
Ben sevdasına yangım,
Hiç olsam sararım toprağını ,

Can Elif

Baba-sessiz Duvar

Evde bir sessizlik vardı.
Adı babaydı.

Kızdığında bağırmazdı.
Susardı.
Ve o suskunluk
evin en ağır eşyasıydı.

Ben küçükken
sevilmenin koşulsuz bir şey olduğunu
o bakışlardan öğrendim.

Başarırsam...
Yormazsam...
Ağlamazsam...

Belki.

Yanına oturduğumda
dizine değil,
mesafesine değerdim.

Ben de büyüyünce
mesafeyi sevgi sandım.

Seni seçemedim tesadüf değildi.
Tevafuktun,
Ulaşılması zor,
duygusu eksik,
bakışı yarım.

Rakılı masada o yüzden oturdum.
Babamın sustuğu yerde
Ben konuştum sandım.

Ama içimdeki çocuk
hala kapının aralığında bekliyordu.

"Beni gör" diye.
Beni gör diye sarıp sarmalarsın sandım,
Sustum..

Can Elif

Bak ki

Güzel insanlara gülümse..
Denize açılan sokakları var mı gönlünün kıyısının,
Karanfil ve begonvil memleketimin her sokak başı sevda,
Sen koktu kara sevda kokusu vardı,
Sahi uğrak verdiğin gönüle dayanmak nedir .
Ahmet Arif hasretinden prangalar eskitmişse,
Beni böyle eskitense senin hasretin,
Feryadı isyan ederse insan yanarsa bil ki,
Tanrı güzel yarattı ise gözlerinden kirpiklerinden,

Can Elif

Bak ki çiçek

Seni sevdiğimi kimse duymayacak,
Adın dilime değil içimin en tatlı hem hal olduğu yerde saklı ,
Akıl tutulmamsın, kalbimin ise olmazsa yaşayamam dediği,en güzel yangın ,
En sessiz en derin sızımsın bil ki denizinde alabora olsamda en huzur veren anlarımsın.
Kimse bilmeyecek seni nasıl sevdiğimi,
Bazı duygular anlatılınca eksilir diye korkuyorum sol yanımda kalbime hayat veren hayat damarımsın,
Benim gizlediğim yıllarca itiraf edemediğim kendime bile en büyük gerçeğimsin.
Söyleyemediğim en doğru cümlemin ,zamanın da kaçtığım hiç göremediğim gönül yangım,
İçimde susturamadığım en saf halim,
Söylüyorum hayatta dokunup tattığım en saf sevgi,
Olmazların olur kıldığı bir duamsın bilki bu can bedende olduğu sürece sevdiğim,
Sevdiğime bile sahip çıkamadım,
Mesafelerinde nefes alamıyorken ,güneşinde gülüşünü hissettirdiğin çiçek çok sevdi be ,
Can Elif

Bakki çiçek hissiatın

Sevgili,

Adını her söylediğimde içimde bir nergis açıyor.
Karlusu'nun en soğuk sabahında bile
Senin kalbini düşününce içim ısınıyor.

Sen bana dalında bırakılmış bir çiçeksin dedin;
Dokunmaya kıyılamayan,
Uzaktan bile insanı güzelleştiren.

Biliyor musun,
Ben senin sabrına âşık oldum önce.
Soğuğu sevdiğini söyleyen o nergis gibi,
Ayazın içinden sıcaklık hissiatın...

Her kar tanesi düştüğünde
Sanki kalbine biraz daha yaklaşıyorum.
Mesafeler konuşuyor bazen,
Ama kalbim hep seni söylüyor.

Otuz dört yılın içinden geçtim,
Nice baharlar gördüm—
Ama hiçbir çiçek dediğin hissatın
Senin gülüşün kadar yer etmedi içimde dedin.

Eğer bir gün kalbinin koridorlarında
Bir adım sesi duyarsan,
Bil ki o benim.

Çünkü ben,
Şana sadece bakmadım...
Seni sevdim.

Ve hâlâ,
Kalbinde açacak bir nergis olmayı diliyorum.

Can Elif

Beklemek

Sevgilim ;
Kalbim mesut ki sevgi dilini anladım,
Sana geç kaldığım için affet,
Çok geç buldum seni,
Sevgi dilinin şiirden anlaşmak olduğunu ,
Söyle sevgilim ruhum ruhuna dokundu ,
Söyle sevgilim kalbim ne vakit görür seni,
Söyle sevgilim gülümselerimden öpsen yine ,
Sevgilim gözlerimde bulutlu buğulu,
Sevgilim kokunu özledim,
Sevgilim varlığınken neden mesafeler var,
Sevgilim ;
Sussam kelimeler boğazımda diziliyor ,
Konuşsam kendi kendime delirdim ,
Sahi geceleri sarılsan rüyamı gerçek mi ,
Korkuyorum geç bulup erken mesafelere ...
Özledim dersin gelir misin ?
Kalbinden öptüm :(

Can Elif

Bu rüzgar başka

Bu rüzgar başka...
İliklerime kadar üşüyorum,
Kırpiklerinden yansıyan gün batımlarında ısınsam,
Kalbimin derinlerindeki koridorlarında i halinde yansısın
Bu rüzgar başka bu akşam başka..
Güneşin bulutun hüznünü dağıttığı en tatlı tebessüm gamzemde .
Bu rüzgar başka bu akşam başka bu özlem başka ,
Şehre ya bir sevgilim bey gelmiştir ya da bir güzellik geçmiştir.
Bak ki sevgilim baktığınla gördüğün his huzur yansısın .
Kalbinle ruhunu görmekti,
Bu rüzgar başka bu akşam başka ,
Bak ki sevgilim gökyüzü en güzel gününü senle batırdı kırpiklerinde en tatlı gülümsem
oldu sen görebilesin diye .
Bu rüzgar başka bu akşam başka ,
Akşamın karanlığına inat yolumu bulmam yıldızımın yol göstermesiydi
Bak ki gel gör sev sarıl ruhuma her zerreme .

Bak ki sevgilim kalbin sukünet bulsun duamda gülümse.

Can Elif

Bulmak

Kaybetmeden bulamazsın ,
varlığınla yokluğunda his kaybı yaşamak ,
Yaşama kafa tuttun mu,
Güçlü olup tevekküle kalbine dokundun mu,
Koşulsuz sevgi denir buna ,
Koşulsuz ise kanatlanır insan ,
Heyecanlanır karnında kelebekler uçuşur,
Bulup kıymet bilemediğinde,
Kokusuna hasret kalamadığında
İliklerine kadar özlemi hissettin mi ,

Can Elif

Bulut

Gölüşündeyim" dedin.
O an içimde bir gök yarıldı.

Sen,
Bulutsuz bir sabahın ilk mavisini,
Gecenin en sessiz yıldızı,
Ufkun kendini saklayamayan ışığıydın.

Bakışların değdiğinde
Göğsümde kuşlar havalanıyor,
Kalbim kanat çırpıyordu.

Kirpiklerin—
Güneş doğmadan önceki aydınlık.
Sesin—
Ayın karanlığa bıraktığı ince iz.

Ben
Yeryüzünde yürüdüğümü sanarken
Aslında sana doğru yükseliyordum.

Çünkü sen
Bir gökyüzü gibisin;
Baktıkça derinleşen,
Yaklaştıkça sonsuzlaşan.

Sende kaybolmak
Düşmek değil—
Sende varılmaktı.

Ve şimdi biliyorum:
Ben senin altında duran bir şehir değilim,
Ben senin içinde genişleyen
Bir ufku.

Adını her andığımda
Göğsümde yeni bir yıldız aydınlanıyor.

Ve ben
Geceye bakmıyorum artık—
Sana bakıyorum.
Varlığınla ..

Can Elif

Can

Cennetinden mahrum oldum,
Cehenneminden esirgeme ,
Yandığım vakit korla köz arası,
Aşktan geçersin sevda olur ,
İlk aşk ne de olsa
Adım candır can parçasından sınandın mı ,

Can Elif

Canken

Ekmek kavgasındayken,
Gönlümün hilesi yoktur bilmem,
Safça sevgiydi sinemdeki sabrım,
Sıla özlemi kıldın yüreğim yandı.
Çok sevmenin sabrını diledin.
Yanmanın farkındalığında küllerinden
doğmayı bilemem,
Şiirle mi kelam edelim sevgili,
Kalbinin ilk harfiyken,
Saat 05:01 uyumuyorum uykusuz sabahlara,
Vurmuyor yüzüme güneşin,
Ellerin üşütmesin üşüdüm,
Gülüşüm sende kaldı,

Can Elif

Cumhuriyettir kalbine o'!

Cumhuriyet gibi sevdasına bağılıdır,
Vatan gibi ateşten gömlektir yazgında,
Hürriyet gibi tek sonsuz yıldız hissidir,
Sahi sevgilim bütün güzel nedenlerin başında sensen,
Memleket gibi cesur sevdanda vefan kadar saygına izdüşümüm var,
Bugünlerde kalbine izdüşümüne sükunetin olsun!
Bak ki baktığında en tatlı his ciğerlerime nefes ,
Ömrüme ışık oluyorsun !

Can Elif

Çatı-tilya'nın Bakışında

Gidiyorum.
Önce içimdeki benden eksilerek.

Sevdasından kaçan bir yazgının
tozlu yollarında yürüyorum.
Cesur bir kız çocuğu değil artık,
yalnızca Elif'im.

Ada suskun.
Tilya'nın evlat acısı
denize çakılmış bir çivi gibi
pas tutmuyor.

"Çocuklardı..." dedi.
Rûzgâr taşıdı o cümleyi,
ben sustum.

Sorumluluk dedik,
herkesin omzunda var sandık.
Oysa bazı omuzlar
mezar taşı taşır.

Kulaklarımda bir ses:
"Tiyam..."
Görölmeyen,
ama yıkılan her şeyin adı.

Deprem toprağı değil,
insanın içini yıkar.
Evlat kayıpsa
enkaz insanın ruhunda kalır.

Kırk mum yandı o evde.
Her biri başka bir yasın kırkıydı belki.

Sordum:
İnsanların farklılıkları mı büyütür,
yoksa farklılıkları birleştiren mi insan eder?

Ciğeri yanık bir anneye
hangi kelime su olur?

Babası eksik bir çocuğa
hangi cümle 'baba' olur?

"Varken aileydi evi yuva yapan," dedim.
"Yokken..." dedi,
çatı içimize çöktü.

Kaburgası kırık bir yetimin
nefesi bile yarımır.

Sustuk.
Bakıştık.
İçimizdeki enkazda kaybolduk.

"Çok çalışıyorsun Elif'im," dedi.
Emeğin aş olur sandık,
acıya merhem olmadı.

Gözüm helaldehydi.
Gözümde aile, çatıyı yuva yapan tek şeydi.

"Ah Elif," dedi Tilya,
"Ne tiyam kaldı,
ne de yetimliğin hakkı..."

Ve ada bir kez daha sustu.

Can Elif

Çok sevdim o'nu-

Gecenin koynunda özlem var !
Üçü beş gece uykusuz odanın kapısında gözlerim,
Üçü beş gece soğuktu koridor soğuktu,
Özlemin içimden geçtiği saatlerdi ,
Söyleyemediklerinle bakışlarında kalbime bak ki
Ben çok sevdim!
Senden hiç gitmedim ,aşkta kaybolmadı .
Kalbine dokun sarıl ordayım !

Can Elif

Demlenen Kalp

Demlenen kalbe
bir sek rakı.
Bir uzun çekim kahve.
Bir de sen.

Şehir uykusuz.
Cam kenarında bir gece
yavaşça çözülüyor.

Ben—
kıyıya vurmuş
sessiz bir dalga.

Sen gelince
sokak lambaları sönüyor içimde.
Bir deniz feneri yanıyor
tam göğsümün ortasında.

Rakı
akşamın kızıl izi.
Kahve
avuç içimde koyu bir toprak.

Sen—
adı konmamış bir mavi.
Kalabalığın içinden geçip
bana çarpan rüzgâr.

Güneş misin?
Bilmiyorum.

Ama her sabah
ilk sen doğuyorsun
içime.

Can Elif

Denizin mücadelesi

Sabahın zifirisinde yürüyorum ,
Ne aklım bende kalıyor
Ne de ruhumdaki nefesim !
Ben seni hissediyorum her şiir her anıyı seninle yaşıyorum,
Yaşadıkça kalbinin koridorlarında yaşıyorum yürüyorum yürüyorum özlemim katlanıyor,
Bütün dünyam sen bütün zamanlar sen
Ben sende hissediyorum tamamlandığım zaman doyamıyor insan severse dünyanın en mutlusu olurmuş.
Ciğerim tutuştuğunda bedenim yanıyor ,
Yandığımda nefesim daralıyor her nefeste bu kalp kan depoladığında nefesim senle hayat buluyor hayat damarlarım seninle her zerremde yaşama sebebim oluyor !
Şarıldığında sırtımı dayadığım en güvenli liman hissi ,
İnsan sevdiğini sevildiği hisseder ki dudaklarındaki her buse zihnindeki gülümsemelerde hayat buluyor .
Bedenimdeki yangın sönmüyor , gözlerindeki ışığı görüyorum kıyının kendisi biz değil miydik!
Denizinin dibinide gördüm yüzdüğün ufkunda sen mücadele ederken güvenle inşa ettiğin liman sendin yüzeye inatla güneşe karşı ufkunda iken güneşle birlikte gülümseyerek bak ki !

Can Elif

Dosttan kalbe

Elif Can'a

Kaleminin ucunda doğar sabah,
Bir mısra gibi süzölür umut,
Elif Can, adınla başlar cümle,
Sözünde ateş, yüreğinde bulut.

Dizelerinde bir nehir akar,
Sessiz, derin, hüznle dolu,
Her harfi bir yürek parçası,
Her dizesi kâinat solu.

Şair değil yalnızca kelimelerin,
Rüzgârın, taşın, denizin dili,
Aşkı da yazar, direnişi de,
Kalbinde hem gece hem seherin tınısı gizli.

Ey kelimelere can üfleyen kadın,
Gözlerinde yaz, ellerinde bahar,
Her şiirin bir dua gibi dokunur insana,
Elif Can, sen yüreğinle var.

Can Elif

Elifte

Adım Elif'ti belki—
ince, uzun, tek başına.
Bir harf kadar yalnız,
bir kelime kadar yarım.

İnsan en çok sevdiği kıydan çekilir
sular gibi ağır ağır.
Ben senden çekilemedim de.
Geriye tuz kaldı,
yanan bir iz gibi dudaklarımda.

Oysa ben seni
ilk bakışın telaşında değil,
hiç görmediğin sabrında sevdim.
Hiç görmediğim vefanda sevdim.
Hiç görmediğin hissettiğim ruhumda sevdim.
Gamzemdeki küçük çukuru
bir sığınak sandın,
içimdeki uçurumu görmedin.
Oysa ben uçurumda çiçek büyüttüm

Hiç görmediğin demiştin ya,
haritaları yırtılmış bir denizsem peki.
Kıyısız,
adı olmayan.
Limanı tekrar kuran ise,

Çok sevdim dedim ya,
Sevginin ölçütü nedir desem sustum,
Sarrafa sahafa ve ustaya sordum,

Sarrafb kalbimi ışığa tuttu,
"İşlenmemiş," dedi.
Ham olanın içinde
en saf maden saklıdır, bilmedi.

Usta ruhumu avucunda tarttı,
"İlk dokunuş kıymetlidir."
Ben anladım:
Kıymet, kime verildiğinde değil,
kimde kaldığında büyür.

Ruhla kaç olmaz
ruhla ölçüt olmaz
Sevdiğim

Can Elif

Enbisevdiğim

Gezdiğin yerlere uğrak versem ,
Karşılaşır mıyız ilk heyecan ne de olsa,
Çocuk yürekli aklıyla kalbi arasında mekik dokudu,
Yürüdüğüm yolların bana kattığı özlemle yoldaşlık ettim ,Sevgilim dersem yoldaşlığını
alma ,
Zamanın durduğu anlarda kaldım,
Zihnim ziyaniya ya yenik düştü sarhoşluğunda ,
Sen yine gülümse dedin,
Yine sarıp sarmaladığın rüyalarımı benden alma ,
Yanı başımda sessizce uzan dinlen ,
Zihnime kaydettim her halini .
Ne de olsa ilk aşk kalbe iz bırakır ,
Her iz duruşumu belirledi,
Dışarıya güldüğüm anlarda kalbimin sakinliği,
Rakıyı sek içmem artık aşkımdan sarhoşluğum ,
Hülyalara daldığım vakitler seyyahlıkta yoldaşlığına ,
Bir ömür kirpiklerine en tatlı teşekkürüm var ..

Vefana ,sevgine saygına kalbimle sarıp sarmaladığım
sevdaya selam olsun..

Can Elif

Erenlerde Dostluktu

Ciğerim mevsimsiz tutulmalarda.
Göğsümde yitirilmiş sonbaharlar...
Takvimsiz, adı konmamış, hazansız.

Kaç mevsim eksildim,
kaç kez döküldü içim?

Otuz gün yas dediler;
ama yası zamanla ölçen insandı,
acıysa zamansızdı.

Oruç, susmak değildi,
açlık değildi;
insanı insan yapan değerlerdi,
nefsi terbiye eden sessizlikti.

İsyân ettim;
her neye baş kaldırıdıysam,
dua olarak geri döndü.

Sustum sınıandığım noktada,
ama susmak boyun eğmek değildi.
Aşımda eğilmedim,
hiçbir kula eğilmedim.

Erde mlilik nezaket naiflikti takvime bağılı değildi.
İnsanlık Ramazan'la başlamaz.

Yersiz, yurtsuz bir garibim
kendi hazanında...
Ama bilirim:
Garip olmak yenilmek değildir.
Garip, susmadan direnenin adıdır.

Sılasını içimde taşıırken,
Gurbet omzumda gezer...
Gelip geçer dünya,
insan kalabilmekti.

Can Elif

Eylöl ve Efeme .

Efe'nin dünyasında
abla,
teyze yarısı,
tavlada oyun arkadaşım kahkaham,
.

Kıbrıs güneşinde
çiçek açan
en parlak evlattı.

Eylöl'ün gözlerinde
dünyam dururdu.
Akan sular susar.
Tek yıldızdır o,
tam kalbimde ekinoksum.

Baba ben büyüdüm sanırken
büyüyen onlardı.

Yolun yarısında anladım:
Kalbim küçük teyzem demeleriydi.

Eylöl'ün,
Efe'nin küçük teyzesi.
Sarılınca
ev olan yol arkadaşlarımdı.

Can Elif

Fırtınada İzlerde Kayboldum

Gönlünün kıyılarında alabora olmuşum,
Rüzgârında kimi zaman fırtına,
Kimi zaman ılık bir meltem eserdi;
Estiğin anlarda alıştım,
Ne de olsa rüzgârında savrulmak benim kaderimmiş gibi.

Kırgınlıkların kadar kızgınlıkların var,
Elbet insanız.
Sen ki yüreğindeki çırpınan kuşun
Hangi rüzgârında kaldığını bilirsin...

Gözlerimi kapatıp açtığımda
Kendi gözlerimi azat ettim;
Kipriklerinde var olan benimse,
Dokunamadığım ömrüm orada kaldı.

Gülüşlerimi meleklerle emanet ettim,
Tekrar yarım kalmamak için.
Yalnız bir kalp, yalnız bir Elif,
Yönünü bulamazken...

Sevgili, baktığım her yer ışıksız;
Gülüşümde gölgeler dolaşıyor,
Yörüngem ekinoksunu şaşırdı,
Ben sende gördüm, ben sende nefes aldım.

Sen geldin...
Bahar geldi...
Ve alabora ruhum yeniden kıyıya vurdu.

Can Elif

Fısıltı-

Sevgili,
Gece çökerken adını içimden geçirdim,
Ses etmedim,
Rüzgâr duymasın istedim.
Gün batımı çoktan sönmüştü,
Ama senin gülüşün hâlâ ufkumda asılıydı;
Yarım kalmış bir ışık gibi.
Bulut dağdan ağır ağır inerken
Kaleye tutunan sisin içinde
Kalbim yerini şaşırdı.
St Hilarion Kalesi karanlığa gömülürken
Taşların arasına adını bıraktım.
Kimse bilmedi.
Ne dağ, ne rüzgâr, ne gece.
Sadece ben
Ve içimde yankılanan o an.
Masal değildi bu,
Çünkü masallar anlatılır.
Biz sustuk.
Şimdi her gün batımında
Gözlerimi kapıyorum —
Belki yine sis iner,
Belki zaman bir anlığına durur,
Belki sen
Yine ufkuma gülümsersin diye.
Ve ben...
Kimseye söylemeden,
Seni sevmeye devam ederim.
Ve ben ...
Yine iki tek rakıya sarhoşluğuma,
Gülümsediğin saatlerdesin,
Olurda kimseye söylemeden,
sustuğum masa,sustuğum biz...
Sen zihnime takılan bakışın ,
Sarıl bana,
Ve ben yine kimseye,
Söylemeden seni sevmeye devam edeceğim,

Can Elif

Garip

Varlığıyla kalbim bir hissi ise
Varlığında evi ısıtamayanın gönlümde seyyahlığı var !
Bu gönöl neden cennetinden mahrumdur ki!
Yokluğuyla tüm şehri üşütmesi miydi gönlümün garipliğı,
Ben miyim garip gönlüm mü sevdasında garip sevgilim !
Özlemek mi garip olan ya da neydi benim parmak uçlarımda his kaybı hep
üşümüşlüğüm bedenim yangını !
Her ne ise özledim gönlümün garipliğinde sevdanın dik yokuşunda

Can Elif

Geldim kalbine

Geldim kapının arkasında bendim ,
Kalbine gülümseyende ,
Seni sen kılan bizi biz kılan ruhundu ,
Kapıyı açmadın geldim.
Aynı şehirde akıl tutulmamsın aç geldim,
Ya gülümsersin ya koştuğumda sarıp sarmalarsın .

Can Elif

Gökyüzü basamakları .

Benim adım zamandı aslında ;
Beklemekle sabrımın adına gülümse denildi,
Üstüne rengarenk şiir kitabı bile yazıldı ,
Kitabın sahibi sahafçı da okursa akşama gün batımı olurmuş :)
Adres belliydi gönlünün kıyısından gökyüzünden merdiven inşa edildi ilk basamakta
mutlu ol gülümse denildi,
İkinci basamakta kalbine sükunet istenildi ki öfkeli anlarınızda sakinlik olsun diye.
Diğer basamaklar inşa ettiğiniz kadar yükselir sevgi koşulsuz masumca size
gülümsediğinde hoşça kucaklaşın dı :)
Hayat kısa sonsuz gökyüzü basamakları kuşların rengarenk çiçeklerin sevginize güzel
bak ki dediğinizde :)

Can Elif

Gözlerinde

Gözlerinde ,
Özlem yüklü bulutlar dağılsın ,
Sevgilim gamzeme hasretliğim var ,
Kiprıklarındaki günde batımlara ,

Can Elif

Gülerse gün ışıır

İnsanlar mı yüzüne maske takmışlar,
En çok da sevdiğin en çok masumiyet ondaydı,
Yüzü mütemadiyen güler gamzeme gülümser,
Şahi ne vakit dışarıya gülüp içte hüzün bulutu yükledin !
İçte ise hüzün yüklü bir buluttur
Sorarlarsa söylerim eskiciye satar kimi zaman ,
Kimi zaman sahafçıda gezinir ,
Kimi zamansa gökyüzüyle yeryüzünün buluştuğunda gülümser mi?
Hüzün yüklü bulutları dindir ki ,
Kalbinle mantığın sevdaya açılsın ,
Evrende çiçek açar yeryüzü güneşe ışığa hasretken ,
O farkındalığın da olsa dünyanın en mutlusu olur..

Can Elif

Gölüşünün kıyısına

Cennetinden mahrum etme ,
Gölüşünün kıyısına , kirpiklerindeki her bir harene ,
Ciğerlerimdeki nefese,
Her bir zerrrene desem, sevildiğinde adam güçlenir, kadın güzelleşirmiş sevgilim

Can Elif

Günaydın

Günom; ciğerlerime inen nefesim,
Her zerreni keşfe çıktım bu sabah ,
Kollarında uzandığımda kalbinin ritmini,
Gamzemden öptüğünde kokunu,
Aşk buysa beni cennetine alır mısın?
Çehennemde de yansam kalbin yangını söner mi?
Özlediğim varlığını. şuan yokluğunla mı sınıyorsun..
Çocuk kalbim seni görünce konuşuyor sen sustuğunda ise kadifemsi ses tonun
kulaklarımda ..
Denize anlattım seni kalbime kıyısı var mı?
Ilık meltem sarıyor bedenimi,
Deniz dalgaları anlatsın sana sevgimi,
Kalbime kıyısı var ise sevgilim ;
Hoş geldin günışığına gülümseten ,
Ben konuştum sen dinledin, ben sordum sen cevapladın ,
Şiirde mi hasret giderelim,
Cevapsızlığında dahi huzur buldum ,
...
Kalbim...
Henüz duymadığın dualarım var ,
Ellerinde ,kalbinde nefesinde ,
Yüreğinde ferahlık hissin olsun,
Yolunu aydınlatsın ,
Kahvemsiz gözlerinden hüznün dağılsın,
Zihninden bulutlar dağılsın ,
Belkilerde değil netliklerle gülümsesin,
Kalbinle zihnin buluşsun özlem ve sevgiyle öptüm.
Ben seni uzaktan severim ki ,
Sen sevince karanlığın aydınlık tarafında yer aldım ,
Bakmak marifetse gözlerinle kipriklerine hasretliğim bu kalp ne yapsın?
Baktığın yerde anlattığın ilk aşkı
Farkında mısın ?
Nefesim nefesine ,
Kalbim kalbinde ,
Gülümsediğin anlar ,
Saatim ay yıl geçer ...

Can Elif

Güneş

Güzel sevilir insan sevdiği kalbe günışır,
Güzelim der misin ?
Canım der misin ?
Günün güzel gelsin ki kalbine huzur yansısın,
Şinirlendiğinde sakinliğin olsun kalbim,
Öfken yerini sakinliğe bıraksın.
Hayatta söylenmemiş sözlerim var,
Kulaklarının duymadığı sözler,
Yaşanmamış yılların hatrı kalır ,
Sen gül ki günüm yansısın

Can Elif

Güneşi İçinde Taşıyan -

Kadın bir liman arar çocukluğunda,
adı babadır.

O limanda fırtına dinmez belki,
ama insan güneşi onun avuçlarında
saklı sanır.

Dağ eksikse, gölge yetim kalır;
çocukluk biraz erken susar.

Sonra aşk çıkar karşısına,
kalbi yeniden liman sanır birini.
Yaralarını göstermez,
Gülüşünün arkasına saklar tuzlu denizleri.
Çünkü gülüşünde güneşi eksik baktığı içindir.

Sevdiğini güneş bilip
üşüyen yerlerine tutar yüzünü.
Bazen yanar,
bazen ısınır.
en çok da güvende hisseder.
sımsıkı sarılır.

Ve bir gün anlar:
Aşk bir sığınak değil,
bir aynadır.

Başını kendi omzuna yasladığında
içindeki çocuk fısıldar:
"Güneş dışarıda değil,
senin içinde doğuyor."

O zaman sever yeniden,
ama yaslanmak için değil;
yan yana yürümek için.

Can Elif

Günüşiğına Bak Ki

Zeytin ağaçları gibi köklerden sağlam,
Dallardan güneşe dönüktü yüzüm.
Güneşe dönük gümüşi dallar sen,
Diğerleri ise ben.

Köklerden sağlamlığı ciğerlerime nefes oldun,
Hayat buldum zeytin.
Su altında nefesini tutmak gibi bir şey seni sevmek,
Alışmak, alışıp nefes ve su olduğun damarlarımda can bulmaktı.

Bütün mesele, senken ben, benken sen;
Hissi, özlem nedendir?
Hayata yeni bir renk olup,
İlk yaz hissiyle tekrar tekrar nefes olmandı, zeytine.

Zeytine köklerden sağlam kal,
Ama "çok sevme" denildiğinde kırılmalık değil,
Alışıp çiçekken meyve olmasıydı.

Zeytin, özlemle güneşe dönük,
Mevsimini ararken buldu kendini;
Bir daha hiç, ciğerlerine nefes olan hisle yaşamadı.

Gelecek bütün mevsimlere göre beklemek miydi?
Sendin, ciğerlerine nefes olan...
Sen işte deyip günüşiğına ufkunu açan,
Güneşe bak ki dedi.

Can Elif

Günüme Aydınlık -

Aşk sende başlar,
Adınla uyanır kalbim her sabah.
Sen gülünce, göğsümde sakladığım
bütün karanlık
Birer birer ışığa teslim olur.

Sen bir okyanussun;
Ben her dalganda yeniden doğan kıyı.
Dokunduğun her yerimde,
Bir yaz mevsimi açılır usulca.
Bütün mevsimsel tutulumlarda sen,

Gözlerin...
Geceme düşen iki yıldız değil sadece,
Kaderimin yönünü çizen bir gökyüzü.
Kaybolsam bile içinde,
Kaybolmak değil, var olmak olur bu.

Gülüşüme doğduğunda,
Kış ortasında açan bir bahar gibi.
En yorgun anımda bile
İçimde çiçekler açar.

Sen bakınca,
Ufkuma güneş oluyorsun.
Bir gökyüzünde,
Bir de kalbimde.
Bir de gülüşümde,

Ve bil ki;
Aşk bir denizse ----- sonsuzluğu,
Aşk bir şiirse -----en güzel mısramısın.

Ben seni sevmeyi
Bir mucizeye inanmak gibi yaşadım.
Sessiz, derin ve sonsuz...

Çünkü sen,
Hayatın bana yazdığı en güzel kader,
En parlak yıldız,
En sıcak güneş,
En derin huzursun.

Aşk sende güzel değil sadece...
Aşk, seninle anlamlı.
Hayat seninle nefes alma sebebi,
Hayat sensin.

Can Elif

Her Dem Bir Buse Gülümser

Özledim her dem her zerreme bir buse konduran hayata gülümsetmendi ,
Hep varsın toparlan kalbini sevdiğim toparlan da yaşanacak güzel günlere gelecek
huzurlu anlara bak ki ,
Ben senin kalbinin sükunetinde baktığın anlara gülümsedim,
Sinirlendiğinde sükunetine duamdasın kalbime umut var bekle dedim.
Cümlelerim devrik başı sen sonu ,
Dudaklardan dökülen bir buse miydi ,
Tattığım şarabın sarhoşluğuna aldanma çok özledim,
İnsan sevdiği kadar sevildiğini hisseder ,
Benim kalbim seni hissederken bildiğim tek şey dudaklarındaki her buse zihnindeki
gülümsemelerde hayat buluyor ise ,
Zihnime gülümsetmen film şeridi gibi değil gerçektir öptüğün yerde gül açtı.
Kalbinin koridorlarında yaşayan nefes alan ruhunda seyyah olanda bendim.

Can Elif

Hoşgeldin sevgili

Soğuktu ayazında kıştı mevsiminde Ankara,
Biraz senin sıcaklığın biraz Ankara ayazı hissizdi.
En çok sendin Ankara'da sevdalık,
7.caddeden gülümsedin meyhaneden geçtim akşamın ışıklı caddesinde bir tek senin
sıcaklığın işte senin,
Sen ki gülümsemele zihnimde ışıklı yolsun ki evimim,
Seslendiler ayaklarımda derman yoktu kalbimde ışıklı yolun gülümsemesi zihnimde
bakışın kalbime takılan kirpiklerindeki ışık hüzmeydi,
Adın nedir !
Adım mevsiminde gülümseyen çiçektir dedim.
Kalp çarpıntısı yavaşlarsa senden gidemediğimi anlarsın hissedersin ritmine sebepse
nefes olup ömrümce damarlarında akan kan ise .
Kalbimce iyi gelene sebepsen adımlarımda Ankara ayazında güneş hissi bakışların ,
Bak ki sevgili bak ki sevgili ,
sen Ankara'da en güzel anım kalbimde gezinen seyyahsın,
Hoşgeldin sevgili İstanbul'da anı defterine yaz ki bu kalp sana akıyor ve sen de
gülümsüyor gülüşünde kalbince

Can Elif

İlk Aşk 2

Aklıma gelişini seveyim,
Kalbimin raflarına rengarenk reçel dizdiren ,
Kalbime günışığı yansıyan ,
Özlemin tarifi mi olur ?
Özlem her zerrene ...
Yağmurdan sonra toprak kokusu gibi ..
Yağmurdan sonra gökkuşağı etkisi rengarenk cümbüşü..
Yılların özlemi saatlere sığar mı ?
İlk aşk ne de olsa kalbi tekleten ..
İlk aşk ne de olsa yürekli misin...
İlk aşk ne de olsa kalbime mesafeler koyabilir misin !
İlk aşk ne de olsa kalbe kriz etkisi..
İlk aşk ne de dünyanın en mutlu insanı olma hissi..
İlk aşk ne de olsa vicdanımla uykum arası arafta kaldığım..
İlk aşk ne de fazla sevildiğinde duvar örmesen ..
İlk aşk ne de sustum..
İlk aşk ne de olsa Elif' ne dese susturdun ...
Sevmiyorum dersem dilim lal olur.
Sevincede yerimi yönümü rotamı bulamıyorum.
Vazgeçsem yokluğunla kalbime itiraf edemiyor insan ..
Şahî biz olamamışken ben senden gidemezken ,
Özlemin fazla olduğu dünyada ,
Beni bana sorgulatan ise ..
Kalbime,rüyama geceme gündüzüme gel,
Sen hiç çaresiz kaldın mı demiştin ,
Varken yok gibi ,yokkende var gibi varlığına hasret kaldım ...

Can Elif

İlkim

Günbatımının hasretliğı doğacak gün içindi
Her gün doğumuna emanet ettiğimde,
Ruhuma gülümser misin,
Melek gelir mi ?
Kalbim huşu olur mu?
Yer gök duadır sevda sevginin yüceliğinde gülümser.
Sinemdeki sabrıyla gamzeme gülümser mi!
Kalbim ..

Can Elif

İstanbul bakışım

Beş parmak dağlarında esintisine kapıldığım rüzgarı da bilirim.
24 saatte 6 saatlik uykulara talibim ki sen gülümse diye ,
Düşündün mü İstanbul kadar uzak Adanın sıcaklığı kadar yakınım kalbin kadar sana .
Hissettiğin Köprü manzarasında gülümsemen miydi kalbine sıcaklığı ,
Beni bizi izledim senin gözünden kalbinin koridorlarından geçtim ki neden kirpiklerinde takıldım.

Senin gözünden gülümsemek için ..
Pierre Lotti'den gülümsediğin güneşi de bilirim,
Boğazda balık ekmeği de bilirim,
Hep bir etrafımdan geçen insanları izledim senin gözünden İstanbul bakışım ..

İstanbul kadar bak ki bana Adanın sıcaklığı kadar ılık melteminde gülümseyeyim,
İstanbul kadar lodoslu olma soğuk yapma sarıl bir gülüşüne dünyalar bedeldir.

Kalbine İstanbul kadar sıcaklığı yeter sevgimin,
Kalbine sarılırsan güneşide gökyüzünün veya her şeyin sükunetle gülümsediğini bilirsin.
Ruhuna sarıl ruhunda gezinen sevgisinde sende sarıldığı gibi ..
Senin gözünden sendeki bizden güzel kalbinden öptüm ...

Can Elif

İyiki Doğdun Kiprik Reis

Kirpiklerinde güne uyandım günom ,
En güzel iyikim mesafende özlem var,
İyiki doğdun sevgilim demek istedim öncesinden ,
Hoşça gelsin yaşın hoşça yıllandırsın keyifle gülümsetsin ,
İyiki yanımbaşımda olmasanda iyiki...

Can Elif

Kaderden Kaçamazsın

Sevgiden kaçamaz insan,
Sevgi seni yakagülün gibi bulur!
Pamuk ipliği gibi ilmek ilmek inşa edersin sevgiyi aşkı..
Yürekli misin ? dedin,
Yürekliyim ki yanıbaşındayım!
Çok sevip yanarken ,
Kaderden kaçamıyorsun,
Kalp iki kişilik mi sever ?

Can Elif

Kahvem

Uzun çekim kahve haliydi hayatımızdaki sessizlikte senden öğrendim, Bir kahveye bile anlam yükleten adamım .
Hayatın dik yokuşunda bekleyen de sessizliğinde gülümserse diye dünyalara bedel umutlarım var !

Yutkundum düşündüm gözlerimde dünün kaygısı ,
Özlemin burnumda kokun var,
Hangi yöne dönsem yıldızım nerede !
Nerede kalbime iyi gelenim şu kısacık ömürde kalbim çiçek açtı !
Otuz üç yılda üç gün gördüm güzel biri senin bakışına tutulduğum gün,
Diğeri uzun çekim kahve aldığın gün,
Diğeri ise aynı masada kahve ve kalbimin en tatlı haliyle heyecanla yanımda olmandı .
Daha ne ister insan ömürde üç koca gün anımda kalbimde ruhumda gezinen kalbimin koridorlarından geçip gelen varlığın huzurdu.
Gelsen bir adım atman için nelerden vazgeçtiğimi bak ki gör kalbim !

Can Elif

Kalbim

Özlemedin mi!
Kokun burnumda ,
Rüyamda sarılır mısın!
Sarıp sarmalamadığında ruhum yabancı bana,
Harbiydin,
Kalbinin ilk harfiydim ,
Nerdesin !
İki kalp tek bedendi aşk !
Saatim ay yıl geçer ,
Zaman bükülüyor,
Kalbime seslenir misin !
Sevdiğim...
Mesafelerinde boğuldum ,
Doğru söyleyince dokuz köyden kovulan olaydımda ,
Kalbim kurusun mu! demeseydim ...
Bu kalp fazla bana ...
Affet sevgilim, affet kalbim ..
Özrün telafisi var mı !

Can Elif

Kalbin Sukünetinde İlk Aşk

Kalbim dersin !
Bir duanın içinde ismini anmaktadır.
Hoş bir duanın içinde her nefeste izi kalır.
Aşk bazen ses değil, bazen de aklına aniden gelmesidir.
Aşkın ne başlangıcı vardır, ne de bitişi,
Rüyalarımda sarıp sarmalayan naif bey,
Sahi hep vardı sadece sen o an fark ettin,
Yorulmazsın çünkü güzel sevildiğini ve güzel sevdiğini bilirsin.
Mesafelerde seni uzaklaştırırsa da farkında değil,
İki kalp sukünetin de bir köprü olup sevdasını kucaklarsa,
İlk aşktın ne de olsa ,
Gülümsettiğinde dünyanın en mutlusu biz olurduk,
Kipriklerinde bir ömür ,hareli kahvemsî gözlerinde ise gününü batırırım .
Sevdasına vefalı bir kalp her nefeste,
güzellikle kal..

Can Elif

Kalbindeki İlk Harf

Gelirsen, dedim işte
"Yazdırma ," diyorum.

Kalem titriyor
parmaklarımda,
kalbim doğruluyor;
kışında üşüyen bir harfti,
senin sıcaklığınla huzur,

Kalbinde ilk harfsem
susturma.

Gel...
sarıl bana
sıcaklığınla ,
ve üşüyen kelimemi ısıt.

Can Elif

Kalp rafına kitap

Başılanmaktı aslında bir kalp ferahlığıydı,
Aşkta gurur olmazmış,
Aşık olduğumu seyyah olacağımı bile bilmiyordum,
Hayatta başıma gelmez aşk derdim.
Gelirmiş sırlıklam kalbinin dik sokağına seyyah olup keşfim bile olurmuş,
Her ne varsa başına gelirmiş gülüşüne aldanıp bir kirpik reisin karşısında çocuk kalp
edasında kalmakta varmış,
Hatta aklın sana oyun oynarmış kalbimle seyyah eyleyip kor ol sen dermiş yandım
sevdanın dik yokuşlarında dahi ,
Yanıp küllerinden yeniden doğup zümrüdü anka olmak mı,
Sahi artık iliklerime kadar bağlanıp küllerden doğsamda sevdanın dik yokuşunda
soluklansam mı sevgili işte ..
Gör halimi işit sesimi kalbimle ruhum emanet birbirine ...
İster bit pazarında , ister eskiciye sor sahafçıda soluklandım .
Kalbimin raflarına yazdırdığın şiirleri rengarenk kitabı oku gülümse ...

Can Elif

Kanadı kırık kuş

Babalar kızların en güzel ifade halidir,
Babalar kızlarının omurgasıdır ya,
Dik durma sebebidir ya,
Babalar kızlarının kaburgasıdır,
İçimden gelen her yeni umudun başlangıcıydın,
İçimden kuşlar geçiyor baba,
Kanadı kırık kuşun, yavrun ...
Güzel kızının omurgası yok,
Kaburgası kırık senden sonra ,
Dağımı kırdın kendime gelemedim,
Sen tanrımsın ya,
Üşüyorum soğuk mezar taşı ne kadar sarılsamda,
Rüzgarına karşı içimden geçiyor,
Baba yanımdan geçiyor ömür bitiyor,
Tüketiyorum nefes hakkını doldurmak için,
...
Özür dilerim kusura bakma,
Yanımdayım kızım dediğin zamanlar,
Baba...

Can Elif

Kışken Elifin Baharı

“yazdırma şiir” dedim kendimle konuştuğum anlarda,
çünkü kelimeler büyür sanıyordum içimde,
adını koyarsam acının, aşktı acı değildi
sek içilen rakının sarhoşluğunda bir elifinde aşk
duvarlara çarpıp geri dönecek diye korkuyordum.

Sustum.

Sustum ki dağılmasın içimdeki düzenli karmaşa,
sustum ki kimse duymasın
gecenin bana fısıldadıklarını.

Masada ince belli bir bardak,
rakı usulca bulanıyor suyla,
beyaz bir sır gibi yayılıyor geceye.
Her yudumda biraz daha cesaret,
biraz daha itiraf karışıyor kanıma.

Pencere aralığında bir bekleyiş var şimdi,
soğuk camda avuç izim,
sokaktan geçen her ayak sesine
kalbimin hafifçe doğruluşu.
Kalbimin koridorlarından geçtiğin ruhum,

Umut dediğin
kapıyı çalmadan önce
kalpte prova yapan bir misafir gibi.
Gelir mi, gelmez mi bilmeden
yer açıyorum içimde.

Ve soruyorum geceye:
Gece, kalbimdeki ayazın özlemi diner mi?
Yoksa bu üşüme
adını koyamadığım bir hasret mi?
hasretle aşkla bekleten sevgilim,

Rakı bardağında dağılan beyazlık
bir sabah ihtimaline benziyor,
ama sabah
her zaman ısıtmıyor insanı.

Belki bir ses,
belki bir dokunuş,
belki adımları fısıldadığın tanıdık bir nefes
çözer içimdeki buzları.

Ama insan en çok kendine yeniliyor.
Bir aynanın karşısında
itiraf gibi dökülüyor heceler.
“Yazdırma,” diyorum yine,
kalem usulca titriyor parmaklarımda.

Çünkü biliyorum—

Ŗiir dediğin Ŗey, sendin yazdığımda ruhum,
saklanmak için değil,
bulunmak için var.

Ve ben
rakının buğusunda,
pencerenin soğuk camında,
umutla beklerken
geceye aynı soruyu fısıldayarak
her sustuğumda
bir mısra daha oğalıyorum içimde.

İçimde çoğaldıkça kelimeler,
suslunluğum dar geliyor bana.
Taşan bir nehir gibi
yatağını arıyor kalbim.

Belki de yazmak,
ayazın içinden geçip
kendi ateşini bulmaktır.

Kendi ateşinde yanan eliftim ben,
kendi kışında üşüyen bir harf.
Kalbinde ilk harfsem susturma,
Yaz mevsimi değil miydi
beni benle bıraktığın haziran,
sonra ekim ya sonrası ?

Mevsimsel tutulmalardı aklımda,
güneştin benden bakışını yüzümden sakladın,
Gamzeme denk geldiğinde gölgende kalmasın dedim,
ay kalbimde asılı kaldı.
Zaman tutuldu,
içimdeki saat hep o ana çaldı.

Beni benle bıraktığın yerde
oğaldı sessizlik,
oğaldı geceler.

Gelirsen—
belki çözülür bu tutulma,
belki ayaz yerini sabaha bırakır.

Gelirsen—
özlem diner.

Gelirsen —
Gamzeme güneş olur musun,
Gölüşümde hüznün bulutları dağılsın mı,

Gelirsen—
Elifinde baharla bütün mevsimsel tutulmalar dursun mu...

Kalbinden öptüm hareli gözlerinden bir bakki ,

Can Elif

Kıyısına gülümsediğim kalbim o'nda

Kalbinin kıyısına mıydı gülüşlerim,
Denizinde alabora oluyorum,
Gözler dolacak bulutlu buğulu,
Bir müjde taşır her gün umutla ,
İsmin kalbimin ilk harfiydi ,
Kırpiklerinde ömrüm gülümser mi,
Güneş oluyorsun doğacak güne,
Ufkumda , şiir yazmayı senden öğrendim,
Senden öğrendim mavi kalemle rüzgarın geçti,
Sen geç kalbime sen geç ömrümden,
Kurşun gözlerinle hayatıma taht kurdun farkında mısın dedin!
Farkındayım bir kitap olsa hayat sen kitaba yazılan yeni bir şiir bense umutla
gülümseyen kırpiklerine hasretim işte,
Korkma kitabım,düzenini alt üst etmiyorum.
Uzaktan sayfalarını çevirmeni bekliyorum ,
Sabırla sabırla çocuk yüreğine bir ışık ol,
Çocuk yüreklin ,gamzesine gülümsene denk gelmene kitabına hayat olmanı bir çiçeğe
umut ol diledi,
En güzel iyikim /

Can Elif

Kirpik reis

Kalbe en tatlı his ,
Işık hüzmesinde takılsam ömür geçer mi!
Bulutlu ve buğulu gözlerdeki derin mana aşk mıydı ?
Kulaklarımdaki kadifemsi sesin ilaç mıydı ?
Ben ne vakit kalbim dersem sustum ..
Sustukça dilim lal oldu!
Dil lal olursa kalbim nefessiz kalır mı?
Söyle kirpik reis nefesim olur musun ?
Söyle kirpik reis adımında gülümser misin ?
Dağıtıyorum araftayım ..
Kuzey yıldızları sonsuz ışık hüzmesine gülümser mi!
Sonsuz galakside ışığımı bulamazsam !
Evrene ışık olup kipriklerinde ömür geçse ..
Yeryüzüne günışığı olup yansısan ...
Kalbime ..
Ruhuma ..
Özlem duyduğum his aşk mıydı
İki kelime tek hecemsin ilk aşksın ..

Can Elif

Kuzey Yıldızına

Yürüyorum adımında sen varsın ,
Yolum senden geçiyor,
Milyarca insan içinde yolum sana çıkıyor ,
Sonsuz galakside sonsuz samanyolunda tek yıldırımsın,
Senin gökyüzündeki yıldırıma hasretliğim var,
Işığından gülümserim,
Gece kuzey yıldırım gündüzse gülümseyen güneşimsin
Ufkuma doğuyorsun ,
Doğduğun enlemlerde sonsuz yıldırım batımı
tekrar yeryüzüne gün ışığı olarak yansırmış,
Yörüngem sende ,
Gamzemde sende devası sende hüznün dağılsa yine gülümse yine gülümse güneşim !
Nerdesin'le engellerini kaldır adımında güneş olsun !
Güneş olsun ki ruhum Abı hayat suyuna filiz olsun toprağıma .
Güneş olsun ki yeryüzüne bulutumdan özlemim gülümsesin !
Kalbin sükunetinde filizlensin birtanem...

Bu kadar güzel kokma adamım sen bende hep bahardın yağmur tanelerinde de her mevsimde bütün baharlar bin yıldır sende toplanmıştı sevgilim !

Can Elif

Lakerda'da Sen

Rüzgâra karşı durmadım artık,
Geçip gitsin diye bekliyorum.
Kırılan dalların sesi yok,
Çünkü duyan kalmadı.
Toprak soğuk.
Orman suskun.
Zaman ağır.
Masada bir kadeh rakı var,
Ne şerefine içildi,
Ne de unutmak için.
Bekledikçe eksiliyor insan.
İçtikçe değil—
Yaşadıkça.
Ve o ses...
Uzaktan geliyordu,
Benim senden yansımam,
Sustukça dudaklarda iz,
Lakerda'da demlendi yüreğin,

Can Elif

Lefkara'dan selam

Ruhumda gülümseyen topraklara adımımsın.
Lefkara'ya gülümsedin ,
Ruhumun gezindiğı her sokak başı özlem.
Bir kalp sükunetinde güneşini bulurmuş
Sahi gidip geldiğim her yerde özlem bırakıyorsun ,
Konu sen olunca susuyorum düşünüyorum ,
Gördüğüm gözlerin bulutlu buğusu dağılsın,
Kalbine ferahlık olsun ki inşa ettiğin her bina adımını attığın her yerde çiçek açsın.
Sarılıp bir nefeste cigarlerime hayat oldun ya gülümse sevgilim ...

Can Elif

Mevsimsel Tutulmalar

Ciğerim tutulmalıydı,
Kalbin ablasyona girmesi gibi.
Dört mevsimde tutulmalardasın,
Alabora ettiğin denizde nefessiz kaldım.

Göğün mavisine sarılıp
Çarşaf gibi denize sarıldım;
Ne göğün mavisinde,
Ne de denizinde yelken açabildim.

“Gelip geçer” dedin...
Gelip geçsin mi? dedin.

Bir garibim sevdasına kapıldığım adamım,
Gönül gurbetinde çırpınan kuş gibi çarpa çarpa ne kadar çırpınır?

Gülüşümde gölgelendim,
Suretimde gün ışımlıyor.
Yeryüzüne göğün mavisi sitemli,
Yağmur bulutları güneşsiz...

Çiçekti gülüşü sende olan,
Kalbine ilk harfti...
Sustum.

Can Elif

Mevsimsiz Ramazan

Kalbim
krizde,

Son
ramazan,

Seslendim.
sessizlik,

Acilin kapısında,
Elif ,
Son 35 dk kritik saatler,

Kaç ,
mevsimsiz bahar ,
sığar ruhuma ?

Baba,
Çatısı eksik,

Evime
giremiyorum ,

Sen
Tanrımsın ya,

Kaç
yüreksiz Elif,
olmam gerek,

Kaç saniye ...
Ablasyona girdi dediler,
Kalbin,

Baba
nefesim sende olsa,

Kaç
Ramazan sensiz
geçer?

Baba özledim...

söyleyeceklerin,
söyleyemediğin,
Emanet ettiğin
son söz ...

Kulaklarımda,
hala
Emanet..

Otuz gün,
herkese huzur,

Bana ?
mevsimsiz ramazan...

          
neden Şimdi?

   r dilerim,
Mevsimsiz ramazandı,
Otuz günde oru tu,
Yetimin sessizliği,
 ftarında aŐında mevsimsiz
ramazandı

   r dilerim,
iyilikte kalben,
Mevsimsizlikte...

Can Elif

Naifliğinde Yok oldum

Bir kibrit kadar mı hayat,
Anca yakar mısın ,
Beni yakıp geçtin.
Nerden çıktın geldin neden nefes alamıyorum ,
Alt üst olduğum hayatın içinde ...
Mutlu anılarda nerde sorguladım..
Kafamın güzelliğine kapılıp gittiğim yol,
Naif bey çakır olduğumu bilemedin,
Dağıttım iyi dağıttım denizin dibinide gördüm,
Korktuğum mesafelerinde boğuldum,
Kıyına ne yaklaşabildim ne de bir parça sevginin kıymetini anlayabildim.
Özrü var mı telafisi var mı ?
Beni sensiz seni de bensiz kılma ,
Kalbim dersem bu sevgi bana fazla ,
Ben ne bu dünyada ne de başka evrende seyyah oldum ,
Ruhumu ,kalbimi ,seven kalbinle hasret kaldım..

Can Elif

Nedensizliğinde sevdim

Mesafelerde sevmek mi,
Duvarlar örüyorsun ,
Beş yılda varken yok gibi sevmek mi,
Kalbime küs müsün ,
Hıçkırarak ağladığım her gece ,
Bana bu kadar yakınken ,
Gamzenden öptün rüyamda uyandım,
Aşkla severken özlem duymak neden,
Neden bu ikilem ,
Neden bu yalnızlık hissim ,
Neden sustuğunda bile cevapsızlığına hasretim,
Neden bu kalp fazla seviyor,
Neden engel oluyorsun ,
Neden fedakarca sarılıp rüya mı gerçek mi diye uyanıyorum,
Affet kalbini sevdim usulca ,
Affet ..

Can Elif

Nefesim

Kelimelerin ifadesizliğinde .konu sen olunca kalbim .
Sevginin yüceliğinde sessizliğinde nefes alamıyorum,
Nefesim kesildi rüyamda sarılma bana,
Şefkatlice kolunda yatırma ,
Kulaklarımda sesin kalbinin ritmini dinledim ,
Aynı yerden vurdun aynı mesafeyi koydun .
Uzaktan severim bir ömür özleminde kahrolsam ,
Kaderden de gönül bağından da ruhumdan mı vazgeçersin ...
Haberim olmadan sevilmenin mi cezası,
Kes cezayı kipriklerinde bir ömür takılıp kalsam da,
Çocuk yüreklinle mesafelerindeki özlemini anlatsam ,
Anlayıp susman sevdan kalbimde ağır ,

Can Elif

Nefsera

Sevdim hayalini, sevdim gerçeğini de...
Sevdim kalbime iyi geleni, seni de...
Sevdim kapındaki çiçek kadar yakın olmayı,
Sevdim kalbimle gülümsediğini, her anı...

Anda kalıp hasretimi dindirebilir miyim,
Sevdim işte, var mı ötesi bundan?
Ölüm mü? Korkmuyorum,
Ölmeden sevdim kalbime iyi geleni ömür boyu...

Yapbozun eksik parçası tamamlandı,
Ama nerede kaldı kalbim?
Nerede sevdiğim adam?
Nerede buluştular akıl ve kalp,
Nefesim oldun, her gece, her an...

Derbeder oldum yine,
Gece uykum yok,
Yine kalbime gülümse...
Hayalde mi, gerçekte mi?
Hıçkırarak ağlasam duyar mısın?
Nefes alamadığımda hisseder misin?

Çok sevmeyi, çok sevilmeyi özledim,
Beni bir kez sar, sarmala...
Özledim... çok mu?

Can Elif

O'na özlem

Güneşten sıcak kalbi kadar gülüşümde demlenen,
Bir yarım var yarenlik ettiğim, ruhumda gezinen,
Hayat kaynağım sensin ki her an,
İliklerime kadar senken damarlarımdan geçen kanımda canımda sen ,
Ne çabuk unuttum mu sandın ruhumdaki gezinen sevgilimi,
Şimdi sana söylüyorum ki İstanbul kadar büyükse özlemin,
Şefkatle usulca sarıp sarmaladığın sabahlarım var benim .
Yüreğimde çiçek açtıran nedenlerim var !
Kulakların duysun İstanbul'un duysun !
Ben onu çok seviyorum !
çok sevdim!

Can Elif

Ömürde keşif .

İki vatan tek yürek olmaktı ,
Henüz varlığından habersizce sevilen sevgiliye hasretlikti,
Sevgili vatandı keşfi izlenmesi ulaşılamayan ama kalben bir hissiyatı gibiydi.
Ben ki Kıbrıs gibi sen de Türkiye mesafesi gibiydin
Başımı ne vakit alıp gitsem Adana'da akıl tutulmam vardı nedeni neredesin dediğimde
yol ortasında lodos gibi arabaların ortasında kaldım.
Sen ki Adada gülümsediğim denizime kıyısı olan tek limansın.
Dili geçmiş zamanı kataman şimdilerde Gave'de Pile'de Musa Ağacında ,Habibi
Neccarda her dileğim birdi senin gözünden baktım seninle yaşadım seni anlattım
gezindiğim seyyahlıkta .
Şimdi ne anlatsam ki gönlüm senden habersizkende gönlümün koridorlarında keşfinde
ben sendeydim hep bir kalp sancımdın ama ruhum senden memnundu razıydı .
Ben seyre çıktığım her anımda seni andım seni istedim belki hakkım değildi ama akıl
tutulmamsın kalbime ferahlığımsın .
Sen güzel yaşa derim ben güzel yaşayabilmeyi senden okudum ,öğrendim kısacık
ömürde aslan yüreğine saygım var .
Emanet ettiğim bilir ki bir kalp bir kalbe denk geldiğinde demlenir ömürde ...
Önce sen derim ben dediğim vakitlerde çiçek açarım sende ..
Çocuklarına vefayı sevgiyi özlemi en çok da güvenli liman ol ,
Ben vedaları sevmem mesafede koymana katlanamıyorum ,vefanın içinde özlemin
sabrını bilirim kapı hep açıktı bir adım dışarı gelmendi,
Ben ki nefes alırken çok sevilmenin özlemini gün günü eksildikçe anladım .
Merak etme bulutumdan gelen yağmuru da unutmadım güneşime denk gelen
gökkuşağını da .
Sen de bil ki bir adım var sen diye sarılmam için .
Adresini bulamamam akıl tutulmamdı arkadaşımın feryadı ise beni böyle görmemiş
olmasıydı merak etme selamlaşıp geçtiğin her yolda aldığım her nefeste bir
gülümsememi ekledim .
Çiçek geçti dersin kalbime .
Son bir kez değil her zaman vefanın selamı olsun sen anla kalemi sağlam kılmam
gerekirken dağıttım sende gülümserim sandım mesafende bile gülümsedim mi .
Umut fakirin ekmeğidir sevgilim herkes güzel dedi seçimler yapamadım herkesin işini
yaptım bir hayattaki seçimlerde insanlara göre şekillendim aileme sorumluluklarımda
sen de bile seçemedim ki kalbimi sana verdim seçmeme fırsat tanımadın.
Şimdi çiçek olup toprağına ekiyorum umutlarımı gelecek günlerin hesabını yapmıyorum
annelikte gözümde yok umut ya umut hep vardı .
Sen bende ben sendeyken kalbim nasıl senden geçsin nasıl geçebilirim ki !

Can Elif

Özlem

Yolumu bulamıyorum ,
Yerde miyim gökte miyim onu da bilmiyorum,
Rüyamda görüp uyanıyorum ,
Kalbimle uyanıyorum ,
Özledim benden bunları duymak istiyor musun ?
Milyonlarca insan içinde gezginim seyyah oldum.
Değıştim düştüm aynı kalbe yenik,
Yandım kalbim kor oldu sussam mı ,
Özrün telafisi var mı ?

Can Elif

Portakal çiçeği

Bella pai dersem ,
Portakal çiçeği etrafı sarar,
Derinde bir aşk,
Kalbime en güvenli liman hissi,
İliklerime kadar sarıp sarmalayan,
Zihnime gülümseyen kirpik reis,
Özlem duyup sarılamadığım his,
Gece değil miydi en tatlı uykum !
Rüyamda sarıp sarmalayan his,
Kirpik reis en tatlı affı kalbime gülümsemen ,
....

Can Elif

Rakımda her damla sen.

Güzelsin dedin,
Sustum.

Biliyordum,
Güzellik geçici.

“Kalbin...” dedin.
Çiçek açtıran
Mevsimsel bir tutulumdaydı.

Ne dedin ne yaptın;
zamana yenik iki dost,
iki sevgili,
iki yabancı.

Ah, limanım mıydın?
Sevdasında dimdik duramadığım...

Senden ırak vakitlerde
rakıyı demledim.

Her damla — bir hatıra
Her buhar — bir özlem
Her saydam kırık ışık —
seni hatırlatan bir an.

İçtikçe geri geldi
sesin...
gözlerin...
dokunuşların...
zerrede hissiat,

Ve kayboldum yalnızlığımda
sek içtiğim rakıda,
buharın ardında,
zamanın ardında,
uzaklığın ardında...

Bardağın dibi görünürken
anladım:
rakı sadece içki değil,
kaybettim mi seni kaybolmam mı gerek,
bir nebze olsun yanımda olmandı belki,

Ve sustum.
Sustum, çünkü her damla
beni sana biraz daha yaklaştırıyordu.

Can Elif

Refika 2-

Refika'da başlar bazı hikâyeler,
masaya oturur,
kadehe bakar,
adını fısıldar insan.

Sek rakı gibi geldin hayatıma,
yakıcı ama berrak.

Kalp ruhla takas edilir sandım o akşam,
yanılmışım.
Ruh pazarlık bilmezmiş,
kalp ise hep fazla verirmiş.

Masadakiler konuşuyordu,
ben seni içiyordum.

Camın buğusunda silüetin,
gözlerimde yarım kalmış bir yaz.

Koşulsuz sevgi
en pahalı içkiymiş meğer—
herkes tadına bakar,
kimse hesabını ödemez.

O gece öğrendim:
Bazı isimler
su gibi içilmez.
Yakılarak geçer boğazdan.

Can Elif

Refikada Sen

Kalp ruhla takas olur mu bir akşam vakti,
Refika'da seni andım rakının şahitliğinde.
Sekliğine kaldırdım kadehi, sevgili,
boğazımda düğümlenen bir "şerefe" ile.

Takas kabul etmeyen tek hakikat
koşulsuz sevgiymiş meğer.

Ne Elif gibi dimdik çiçek açabildim,
ne kırık omurgamla doğrulabildim.
Ciğerimi kalbime değişirim sandım,
eksik olanın yükü daha ağırmış.

Kanadı kırık kuşun
göğre duası olur sadece.

Seninle açan sabahları hatırladım;
dik durmayı,
insanın sırtını kendine yaslamasını
senden öğrendim.

Başaramadığım ne varsa
iki sek rakının buğusuna bıraktım.
Masayı dile getiren içki miydi,
yoksa suskunluğumuzun ağırlığı mı?

Gözlerimde akşamdan kalma bulutlar,
içimde yarım kalmış bir şehir.

Refika'da başlayan hikâye
Tingiriste sürer mi bilmem;
ruhum seyyah, yüzümde acı bir tebessüm.
Belki bulutlar dağılır,
belki de gece kalır içimde.

Zemheriden çıktım ben,
fırtınalardan geçtim,
yüreğimdeki yağmurlarla büyüdüm.

Bak gülüşüme—
orada hâlâ sana yazılmış bir şiir var.

Can Elif

Ruh ve Rüzgar

A

Ruh sevdasında eksildi, söyle bana..
Her gidişinle dünya taşlaştı omuzlarımda.

B

Ben de savrulдум, rüzgârın labirentinde..
Kimi zaman fırtına, kimi zaman hafif bir meltem.

A

Kaç dokunuşun düşürdü beni gölgene?
Kaç kez var olmaya çalıştım, ama senin ışığında kayboldum?

B

Bilmiyordum... senin eksilmeni görmedim.
Sadece savruluyordum, fırtınamda senin ağırlığını hissetmeden.

A

Ruhsuz bir beden mi kalacağım bir gün?
Ben sende nefes aldım, ama kendimi yok ettim.

B

Gözlerimi açtım, seni gördüm,
Ama ellerim rüzgârın içinde kayboldu.
Bahar getireceğimi sandım,
Ama hâlâ fırtınadayım, hâlâ savruluyorum.

A

Sessizlik çöktü aramızda..
Ne kazanan var, ne kaybeden.
Sadece iki eksilmiş ruh,
Kendi fırtınasında yolunu arıyor.

B

Belki bir gün eksik parçalar birleşir..
Ama o gün bugün değil.
Şimdi sadece savruluyoruz,
Ve her savruluşta biraz daha kayboluyoruz,
Birbirimizde kalan boşlukları sayarak.

Can Elif

Ruhum ruhunda gülümsesin

Kalbim kalbim kalbim ruhum ruhum,
Kim kimden gitti ben mi senden gittim mi !
Kalbinle ruhuna sor engeller senden bana ise,
Ben mesafelerinde değilim ruhunda nefes almaya devam ediyorum.
Ben senin ruhunda kiracı değilim hep misafirim,
Ben senin ruhunda kalbinde nefes alan çiçeğimin,
Ne vakit gelmediğimi düşündün kapının arkasında nefes alan bekleyen bendim.
Bendim senden gitmeyen ama sendin yalvartma !
Ya kapının arkasına gülümseyen güneşim olup bir adım gelirsin.
Sevda iliklerimde iliklerimdeki sensin gitmedim,
Her nefes aldığım sürece uykuna ,
Gecene gündüzüne her anında kalbinden gidebilir mi insan !
Ruhum ruhumda gülümsesin.
Yalvardım eğer hatrım varsa gururu düşünmedim sevdim ulan sevmenide sevdim .

Can Elif

Ruhum seyyah

Ruhum seyyah oldu sevdanın yüceliğinde ,
Her fırtınanda alabora olup seyyah gezdiren ruhun mu?
Sahi neden bu sessizliğin ,
Gizli bahçem var seyyahlığında kimsenin ayak basmadığı senin sevdana her dem çiçek
açan ,
Evinamın dersem evimdir yolumdur desem
Rında desem güzelliğinde gülümser mi dünyam ,
Amedi'n Gazi Köşkü'nde selamlaştık
Seyyah gönlümle mesafelerinde savruldum,
Her savrulmamda mesafelerin ,yılların ,özlemin telafisi miydi ?
Her özrün ,her dem demlenen kalbime sevdanın yüceliğinde sarhoşluğunda gerçek
duygularının telafisi miydi ?
Hani kalbim hani ruhum hani ruhumun yolcuğunda nefes ..
Savurduğun ruhum,
Savurduğun huzur buldu mu?
Savurduğun hayatım mı?
Şavurmasan usulca gel ,
Ömürde tek dilek hakkım kipriklerinde dünyanın en mutlu insanının ışığı ..
Sevgilim hep umudun baki kalsın ,
Ben çiçek kaldığım limana sığınsam kirpiklerinde özlem olup ..
Özür dilerim ruhum,
Affet ki sen gönlümle gülümse gamzemde ..

Can Elif

Rüzgar!

Savur beni rüzgar akşamın bir saati,
Rüzgarla harlı ateşken kül oldum,
Yavaş yavaş ölüyorum toprağa düşer,
Tekrar filizlenmek için koca kış ya da bir ömür mü geçmeli,
Hayatta en güzel anlarda saf sevgi var!
Kaç renkte çiçek açar insan !
Kaç ömre sonsuz sarılabilir insan !

Can Elif

Sana Dair -

Sana dair, söyledim,
Yazdırma, şiir dedim.
Susturduğun yerde,
Sessizliğim bir yıldız gibi gökyüzünde seni arar.

Kalbin kırılmasın,
Rakının berraklığında yansımını buldum,
Boğazımda rakının yankısı dilimde sen,
Ruhum hâlâ rüzgârın peşinde seni sürükler.

Varlığın tevafuk muydu,
Yoksa kader mi ördü düşlerimizi?
Sen,
Ayın denizle buluştuğu o sessiz kıyı,
Ben,
Senin ışığında demlenen kalp, bir gece.

Gel sadece...
Özledim seni,
Yıldızlar düşerken bile bekleyen bir rüya gibi.

Can Elif

Sek içilmez mi çayla .

Sek içilen rakının demlenmesi miydi,
Yoksa bir kalbin sarhoşluğunda sesine hasret kalması,
Şerefe kalbim kor olsun yanmakta var ,
Aşkından sarhoş olduğum zamanlarda hülyalara daldığımı da bil,
Farkında mısın ki ?
Yokluğundaki varlığından habersizliğinde ruh oldum

.....
Fotoğrafına baktım şiirleri dinledim .
Zihnimi uyuşturan sesin gecenin karanlığında zindan yokluğunda her yer ...
Evime sığamıyorum ,
Yolumu bulamıyorum ,
Fazla değil mi bu acı ?
Bütün rakı şerefine sevgilim kalbime hep denk gelesin,
Rüyayla gerçek arası uykusuzluğumda zemheri ayazında kalsamda ,
Güzel gel hep gel ..
Canımla güzelimle gamzeme denk gelişlerini özledim _____

Can Elif

Sen

24 saatte 12 saatlik uykusuzlukla,
Beynimin uyuşmuyor olması,
Ufkuma hüznün bulutları yansıyor,
Gözlerim senin olmadığın her yerde bulutlu buğulu,
Ben kendimden eksilerek nefes alamazken,
Uykuda rüya hali gözlerimde yol,
...

Can Elif

Sen Bende Güneşken

Sevgilim

Yağmur dedim hüznümü göstermezdi
Tüm acılar dinerdi sesinle.
Gökyüzü dedim güneşin en güzel günüşiğı olduğu her anda vardın .
Gün batımında bile tekrar doğumun umudu var .
Gece yıldızımsın, Karanlığın en aydınlık tarafı yıldızlar senin elinde heveslerim,
umutlarım gelecek anların.
Unuttun mu eskiden mi demeliyim yoksa yakında rüzgarınla geçtiğın anlarımdasın,
Dünyam senin olmadığın yörüngede yok,
Şimdi söylüyorum karlarda bana yağıyor kalbimde bir sıcaklığın sarılması var,
Zemheri ayazında kaldığım anlarda yürüdüğüm saatlerde aklım tutulursa bil ki
özleminden memleket yanar sanırdım yanan benmişim,
Anladım ki sen bende güneşken ben sende kırılgan büyümeyen çocuktum.
Anladım ki ben sende ifade edemediğın aşk kulaklarıma fısıldadığın özlemdi.
Bende sen güneşken hayatıma yansımandı bil de bende neleri güzelleştirdiğini bak gör
sevgilim .
Sen söyleme ben anlarım bakışlarından ,
Çıktım en yüksek tepeye avazım çıktığı kadar bağırdım elimden kayıp giden anlara mı .
Şevdama sahip çıkamadığıma mı,
Herkes e düşmanım hayat benden ne aldıysa telafisini yapamadığım en güzel yaşlarım,
Elimden kayıp giden en güzel anlarım,

Can Elif

Sessiz Gülümseme Gamzeme Denk Geldiğin

Yıllar geçti.
Şehir başka, masalar başka.
Ama bir köşe hâlâ aynı —
Aklımın ağır bir kokusu gibi.

Gördük birbirimizi.
Hiç konuşmadık önce.
Sadece bakiştık.

O bakışta:
eskiden sakladığımız kırıklar,
uzaklarda bıraktığımız çocuklar,
ve yıllarca içimize sakladığımız yalnızlık vardı.

Bir gülümseme geldi.
Sessizdi.
"Ben de iyiyim," dedi.
sevgime de sahip çıkamadım, kendimi de," dedim
içimden.

Yanımızdan geçen kalabalık
hiç fark etmedi.
Ama biz biliyorduk:
Artık eksiltmeye çalışmıyoruz.
Artık savunmada değiliz.

İçimizdeki çocuklar yanımızdaydı.
Ama kapı aralığında değil,
yanımızda yürüyordu.

Bir kadeh rakı,
iki boş sandalye.
Hiçbir şey söylemeden,
her şey konuşuldu.

Gölüşümüz
geçmişin ağırlığını hafifletti.
Ama sevgi, artık eskisi gibi değil.
Sevgi:
tamamlanmak için değil,
paylaşmak içindi.
sevgi kirpiklerde takılı kalan ömrümdü,

Ve sustuk hep.
Her biri kendi yoluna giderken.
koca bir sessizlikle.

Can Elif

Sessiz Patika

Uykular haramdı bana,
Bir yüzün tebessümüne gölge düştü.
Rüyada kaza görmüş gibi sarsıldım,
Uyumuyordum; uyusam yine
Aynı karabasan gelirdi.
Gözkapaklarım ağır bir kapıydı geceye,
Ama ışık bütünüyle sönmedi.

“Mevsimsiz sevdaya kapıldı” derler,
Aklım savrulmuş rüzgârlara.
Lütfen kalbim — o sızı değildi, ilk aşkı;
İyi olduğum zamanlar geri gelsin.

Kül olayım kendi yangınımda,
Toprağa karışayım;
Oradan bir yeşil başlasın.

Eliftim ben;
Yalnız değil artık —
Dimdik,
Kendi içimde sen olan umutla çoğalan.

Tek ,
Ama eksik değildim.
Sessizliğim bir zikir gibi
İçimde dönüp durdu.
Külüm toprağa emanet,
Toprak sabrına.

Rüyada yaşanan kaza gibi,
Hayatın sert darbeleri geçti
üstümden,
Rüzgâr adımı bilmeden esti,
Güneş acele etmeden doğdu.
Ben artık beklemeyi öğrenmiş bir
tohumdum;
Karanlığın altında
Işığa güvenerek büyüyen.

Ve anladım —
Her şey yerini bulur
Kalp kendi sesini duyunca.
Küllerimden doğan sessizlik,
Usulca bir sabaha uzanır,
Ve ben,
Artık rüzgâra kapılmadan,
Işığım la büyüyen bir tohumdum,
Ve o ışıkt a,
Sevgiyle kavuştuğum sen vardın.

Can Elif

Sevgilim

Gözünden sakın bu sevdayı yağmurdan sonra miski amber kokusu var,
Bendeki senin , sende bile tarifi yok kokun dersem ,
Sen ki kalbimin i halisin en tatlı keşfin bu olsun,
Zamana bile emanet edemediğim en güzel sırsın ..

Can Elif

Sevginin i hali

Sevdim ...
Sevildiğimi bilmeden ...
Canım der misin ?
Güzelim der misin ?
Seni sevmenin bedelini ödeyemem `
Sevgilim sevginin i hali olsun mu..
Affet...

Can Elif

Sirius

Göğün serinliğı yüzüme vuruyor,
Saçlarımdan geçen rüzgarın,
Kokunu getirdi özlem yüklü bulutların,
Gözlerindeki hayat dolu siriusa sorsan bir ömür inşa edilen kirpiklerinde hayat var.
Sirius bir tek sende parlar ve sende parlayınca yeryüzüne huzuru yansır.
Geceleri severim göğün en parlak yıldızıyla aydınlanır.
Söylesene sevgili sende atış olsam hangi histi seni sen kılıp çiçek açtığın ömrüm müydü?
Ben kimim biliyorum artık sendeki yansımam yeryüzüne kışta en tatlı bahar hissi,
Sevdikçe güzelleştiğim anlarım var sen bak ki,
Sev sarıl öp kokla ömrüm yoluna kurban olsun,
Ben kimim biliyorum rüyalarda gerçektir.
Kader kaçamazsın sevgilim ömrüme iliklediğin bir hayat var bak ki.

Can Elif

St Hilarion Kalesinde Bulutun Özlemi

Ufkuma güneş doğdu yine derim ,
Ufkumda bulutun özlemini unutma bil istedim,
Bulut bazen gökyüzünde dolaşmaz !
Bazen dağın zirvesine iner,kaleyi sarar ,birkaç saniyeliğine zamanı unutturur !
Zamanı unuttuğumda gülümseyen ufkumdaki güneşin battın gökyüzüyle indin kaleye !
St Hilarion da tam o anı yaşadım !
Bulutlar bir anda aramıza indi,üstümüzde dolaştı ,
Kale taşları nefes almaya başladı!
Bu dağın gerçekten `masallara ilham veren` yer olmasının sebebi tamda bu ise `
Benim dağım sen ,ilham veren ufkuma gülümserim diyen sen değil misin !
Gülüşüme denk geldiğin gün batımlarında emanettin

Can Elif

Tilya'nın Nergisi

Tilya'nın kalbiydi gülümseyen,
Karlusu köyündeki anım,
Söylesene nergisle gelen ferahlığıydı özlemim,
Nergis narindir toplayıp vazoya koymadan dalında çiçek açmasıydı güzelliğı,
Sıcağı sevmez nergis soğuşunda sıcaklığını bulur tıpkı Tilya'nın sabrı gibi sinemdeki
özlemim der.
Tilya'nın kalbinde açan senin varlığıyla Karlusu köyündeki nergis bahçesi idi.
Nergis olup her kar tanesine güneşim oldun.
Bense her kar tanesinde sükunetini diledim kalbine öfkende sakinlik,
Yine güzel bir sebebin varken mesafelerin,
Ömürde kaç nergis bahçesi var kaç otuz dört yılımda,
En mutlu anılarıma Tilya'nın kalbiyle aklı arasındaki anım gülümsedi
Tilya kalbinin koridorlarındaki özlemle seyyahlığı en mutlusu oldu derim.

Can Elif

Tilya'nın kalbi

Ermeni köyünde bir teyzem gözlerinde sevda var dedi,
Sen sevdasında gözlerindeki hüznün nedendir dedi,
Musa ağacında bir dilek tut dedi ,
Abı hayat suyundan can bulsun meleğin gülümsedi,
Teyzenin duasında yeraldın Sen Pierre'den geç gül kız dedi,
Kaç mumdan sonra hayat olur teyze!
Mesele gül kız dedi oysa ki bilmiyordu gülünü gamzesinde hüznü vardı.
Ben ki sevdanın dilini bilmem
Tanrı güzel yaratmışsa dedim teyzeye bu kalp neden savdalıktır.
Tanrı güzel yaratırdı bildiğim senin duanda şifalanan bir kalp varsa,
Ah be teyzem ne güzel dedin bu kalp körlüğünde aydınlık olsun mu!
Ah be teyzem ah gönlüne adımım olan kapısında susturdu dedim.
Gül kız adımında kaderden kaçamazsın kaçsada seni bulur cennetinde !
Bir teşekkür ah be teyzem ne güzel dileğin var !

Can Elif

Tingiris Meyhanesi

St Hilarion'dan sonra en tatlı anı,
Masallara ilham veren bulutlardı yağmurdu gökyüzüydü,
Peki bana geçmiş bir anı gibi gelmesen ,
Hep gelsen rüzgarına kapıldığım gamzemdeki ,
Sen halinle yansısın sendeki huzuru sendeki en tatlı gülüşüm hoşça gül sevgilim ...

Can Elif

Tingiris'te sen

Bir sonraki akşam başka bir masa.
Tingiriste.

Bu kez seni değil,
kendimi çağırdım karşıma.

“Dik dur,” dedin bir zamanlar.
Omurgam kırıkken nasıl?

Ciğerimden eksilttiğim ne varsa
kalbime yük olmuş.
Kanadı kırık kuş
uçmaz artık—
ama düşmeyi kabullenir.

Rakı susturmaz.
Rakı büyütür.
İçinde ne varsa
üstüne çıkarır.

O gece anladım:
Seni değil,
kendimdeki eksikliği görmeden,
seni çok sevmişim.

Şehirler suçsuzdu.
Mekânlar masum.
İnsan en çok
kendi içinde susarmış.

Bulutlar dağılmadı.
Ben dağıldım.

Son kadehi kendime kaldırdım.
Şerefe değil,
kendimde eksilttiğim senken yaptığım haksızlığa,

Gölüşüme baktım aynada—
şiir hâlâ oradaydı.
Ama artık
Kendimden değil senden gelen sıcaklıktı.

Can Elif

Toz bulutu

Yangın yeri kalbim yanıyor
Her zerrem toz bulutu olup uğsa sana ,
Alışamazsın milyon tane yıldılda ruhum seni izlerken ,
Güneşim ,gülüşüm dünyam sen benimsin!
Yalvardım ilk kez yürüdüğün yollarda toz bulutu olsam bile senden vazgeçmem,
Sebep ben isem sustum çünkü sen kazandın ,
Gurur mu egom mu düşünsesizliğim mi ,
Nefes alırken yanıyordum anlıyor musun ,
Sebep ne ise insan hata yaparsa affı yok mu ,
Telafisi özü affın bizden de mi önemli ,
Yol sensen yürürüm,
Elif ne yapsın ...
Sevdim usulca kokun var,
İçmeden aşk sarhoşluğum var ,
Gel yine ne olur herşeyde sen varsın ,
Gülsem kokun sen ,
Canımda varsın,
Çok sevdim usulca elifçe kalpte ,
...

Can Elif

Toz bulutu -2-

Güzel insanlar gördüm,
Etrafı kalabalıktı,
Altı milyar insan içinde yalnız geçip giden,
Bir ömür nasıl tüketiliyor diye sahnelenen,
Tek bir tiyatroya davetliler gibiydiler,
İzliyorum altı milyarın içinde geçip giden ömrün savruluşunu,
Savruldukça toz bulutu gibi tek bir zerrede tane değilmişim.
Geç farkettim kendimden savrulduğumu sahnelenen tiyatroda benmişim.
Kendimle savrulduğumun evrende bir yıldıza ışık,
Bir gülüşte en tatlı halde yansıyıp tekrar gamzeye denk gelmemdi,
Hangisi benim, ben kimim!

.....

Can Elif

Ufkuma güneş oluyorsun

Güneşim bugün ayrı bir güzel,
Işığı düşer kalbimin en derinine.
Sabahın en saf rüzgârında bile
Adın fısıldanır sessizce yine.

Gökyüzü seninle mavi,
Gün seninle aydınlık olur.
Kalbimde filizlenen huzurun
Tek bir adı var: sensin, olur.

Ne zaman içim kararsa
Yüzün doğar ufkuma ince ince.
Bir tebessümün yeter bana,
Dünyam sende aydınlanır.

Can Elif

Ufkumda güneşsin !

Günlerden sen günlerden saatim ay yıl geçsin
Bütün mevsimleri bir arada yaşadığım kısacık ömürde,
Kaç mevsimde yağmurdan sonra baharı görebilir insan ,
Sensiz kaç bahara gülümsedim ki
Hayatıma güneş oluyorsun desem !
Günüm saatim bütün mevsimlerde kirpiklerinde doğuyor!
Ufkum senle aydınlanıyor!
Sensiz nefes alabildiğim anlar sınırlıydı!
Sensiz yaşayamıyorum !
Etme da artık yolumda ufkumda güneşsin !
Gecemde yıldızımsın !
Kaç ömre sensizliği sığdırabilirim ki bilmiyorum !
Düşün ki kaç sorusunun bile bende cevapsızlığı var !
İçimden geçen kuşları düşün ki ört üstümü üşüdüm!
Ört ört kalbimde ayazladı artık !
Söyle sevgilim cevapsızlığında nefessizim !
Sus dersen susarım dilim yüreğimle yazar !
Her mısrayı her şiire yüreğim dayanmıyor yokluğuna ,
Varlığını bildiğim kalbinde ruhumda dokunduğum her güzelliğe nasıl doyulur !
Susturma ufkumda güneş ol gülümse !

Can Elif

Vefam

Hayalimdin gamzeme tebessümle baktıran,
Saatim ay yıl geçse de zamanı mı var aşkın
Gelir gider dengesinde bilançomda sonsuz alacaklısın,
Hep sen mi vereceksin bu hayatta ,
Biraz da hayatta sen yaşa,
Öyle bir yaşa ki ömürde en tatlı gün batımlarını kirpiklerinde göreyim,
Uç dilek hakkın olsa hayatta ,
Kendini seç üçünde de gül .keyifle yaşa mutluluğunda gözlerinin ışıltısını göreyim,
Kendine iyi bak derim iyi bakacaksın kalbimde iyiliğini hissedeyim.
Tüm iyiniyetlilik hallerinde kapına gelirse vefanı unutma,
Oldurmaya çalışma hayatı akışında yaşa gününü günden yaşa ama kendin için yaşa ,,
Ne kadar çok dostların var ne kadar çok anın var diyeyim,
Bana ömrümde üç gün armağan et sadece.
İkisini verdin tek kaldı ,
Tek dileğim benden haber alamadığında üzülme ,
Gülersen gamzemdeki sabrım la kalbim huzur bulur ,

Can Elif

Vuslatında huzur

Tan vakti vuslatında bulur kalbimi ,
Parmak uçlarında en tatlı his ,
Hücrelerinde gezinen kalbimin koridorlarındaki varlığın ,
Gözlerinde kaybolup yeniden doğacağım sabahı bekliyorum,
Göğüs kafesinde huzur var ,
Saat 04:00 adımında varsın soğuk işlemiyor ruhum sevildiği kalbe misafir,
Yanarak nefes alıyorum yanıp tutuşuyorum,
Bilmediğin yerden görmediğin yerden demiştin bildiğim gördüğüm her kirpik tanesinde
gülümseyerek izliyorum,
Dokunamadığım sevgilimi hasretle kucaklıyorum,
Sarılsa sarılıp öpsem kolundaki huzur mutlulukmuş ..

Can Elif

Yağmur !

Yağmur yağıyor dışardayım sevgilim,
Üzerimden geçti yağmur geçiyorsa `
Konuşalım mı ses ver .
Yağmur tanelerinde dua vardır ,
Göğüsün daraldı mı hissettin mi
seni seven biri var,
Yağmur taneleri bakarsan özlem vardır ,
Yeryüzüne tebessümdür ,
Gamzemden öptüğün vakit iyiki der gülümsermiş,
Sen her bir yağmur tanesini gördüğünde ,
Kalbime sarıl sonsuz şükürle duamdır.
Yaşın güzel gelsin ferahlıkla gelsin
Baba gibi yaralarımı saracaktın aslında yeni yaralar açan değil miydin !
Mezarlıktan korkmam !
Neden korksun ki insan ,
Babama geldim .
Babalar kızlarının en güzel ifade halidir ,
Güvenle inşa edilen limandır .
İyi bak kendine babamla hasretim var ,
Kalbimde gülümsedi ,
Unutma her yağmurda sıkıca sarıl kalbime .

Kabuk tutmaz yaralar sadece örter insan !
Çoğu kez mutlulukta yoktur ,
...

Can Elif

Yağmur taneleri

Yağmurun tanelerinde huzur vardı
Toprak kokusu vardı .
Odun olan meşeyi bile çam ağacı gibi yeşerten umuttu
Göğüs kafesimde umutla özlem arası sevgili,
Kokun burnumda,
Seni görünce titreyen bedenim ,
Bana sarıldığında verdiği huzur ,
...

Can Elif

Yetimin Gözyaşları-

"Kalbine dokunan bendim dedin,"
yıldız kırığı gecenin alnında.
Kalbinin koridorlarında gezinende bendim,

Loş akşam minarelere yaslanmış,
ışık titriyor, yaralı bir serçe gibi.

Direndiğim ne varsa senden, bizden
avuçlarımda büyüyen gökyüzüne bıraktım.

Tan vakti, yağmur diz çökerken
ezanlar adını göğe asıyor.

Seni anlatmak, dudaklarımda kırık bir dua.
Babasızlıkta içimde, çatısı uçmuş bir ev gibi üşüyorum.

Gözyaşlarım yetim, kendi omzumda.
İnsan çok şey istemez:
rüzgâr dinene kadar bekler sadece.

Yüreğime dokunduğun an,
omzuma düşen bir gölge gibi...
İçimde dağılan dünyaya
adı konmamış düzen gibi indir.

Hareli gözlerin sessizce soruyor:
"Kırpiklerinde bir ömür var mı?"
Kaç otuz dört yıl dedin sustum,

Gözlerin, gecenin koynunda dua;
bir damla hüznün, bir parça umut.
Eski yaralar seninle teselli buldu,
her kırık, seninle tamamlandı.

Rüyamda gördüğüm?
Bir el, bir nefes, bir ses; yetmez ama yeter.
Dualarımı yağmur gibi sana dökerken,
Yüreğine ferahlık olsun ki güneşim,
İyiki varsın iyi ki varlığın...

Can Elif

Yürekli Adamım

Öz şefkatçe sevmeye doyulmazmış,
Geç fark ettim sevgilim affet,
Sen affet dediğinde anlamadığım içinde affın var mı, Farkındalığında yüreğinin sevgice zengin olduğunu,
Farkındalığında yürekli adamım kirpiklerinde özlem var,
Farkındalığında sevgiyi sevmeyi seninle keşfettim ,
Farkındalığında büyüdüm.
Seninle anlaşılabilmeyi sen çok şey anlattın bense anlamadım,
Nasıl anlamam yüreği güzel adamımı ,
Nasıllar da algım tutuldu sevginin yüceliği karşısında ,
Bu dünyada kalbim mesut ,
Kelimelerle devrik cümle yazardım şimdi kalbinin yüceliğinde sevmenin ve sevilmenin farkındalığında,
Gülümsemem olur musun?
Gamzelerimden öper misin ?
Her zerrene hasretim naif sevgilim..

Can Elif